

Tjenestemandsløven under Hensyn til deres til en vis Grad konjunkturbestemte Karakter, der bl. a. har gjort det nødvendigt, at man ved Tekstanmærkning paa Finansloven siden 1. Oktober 1941 har forhøjet Tjenestemandsløvens Maksimumsbeløb. For Fremtiden vil altsaa disse Dieters Størrelse udelukkende være henvist til *Fastsættelse paa Bevillingslovene*.

I 4. Del indeholdes en Række Overgangsbestemmelser.

I Lovens sidste Paragraf, § 1001, bestemmes det, at Løven træder i Kraft straks, dog saaledes, at *Lønningsreglerne* og de dermed samhörørende Bestemmelser har *Virkning fra 1. April 1946* at regne for Tjenestemænd m. fl., der var ansat den nævnte Dato, og fra Ansættelsestidspunktet for Tjenestemænd m. fl., der var ansat efter nævnte Dato, men før Lovens Ikrafttræden.

Efter Lovens Gennemførelse maatte der derfor finde *Efterbetalinger* Sted til Tjenestemændene.

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget pegede *Finansministeren* bl. a. paa, at Lønningskommissionen af 1943 lige saa lidt som de to foregaaende Lønningskommissioner af 1917 og 1929 havde foreslaaet en direkte Pristalsregulering af samtlige Lønninger. Dette vilde ogsaa efter Ministerens Opfattelse have givet urimelige Resultater. Man havde »søgt frem mod Ordninger, der gav de lavere og middelstore Lønninger, som svarer til Standardbudgettet, saa vidt muligt fuld Kompensation ved Pristallets Stigning, medens man for de højere Lønningers Vedkommende nøjedes med at yde Dyrtidsdækning for den Del af Budgettet, der omfatter det nødvendige Forbrug, og kun en forholdsvis svag Regulering af den Del af Budgettet, der omfatter det relative Luksusforbrug.« Ministeren mente dog ikke, det vilde have været rigtigt at fortsætte »den Nivellering, som unægtelig er foregaaet igennem Krigstiden paa Tjenestemandsomraadet. Selv om Reguleringstillægs-Portionerne har været noget gradueret opad, har denne Graduering dog været for svag til at give de højere og navnlig de højeste Tjenestemænd en tilfredsstillende Placering i Overensstemmelse med de for disse Lønninger oprindelig tilstedeværende Forudsætninger. Det vilde derfor heller ikke have været rigtigt ved Udformningen af den nye Tjenestemandsløve at legalisere den indtraadte Nivellering, saaledes at de derved fremkomne Lønninger blev fastholdt som normal $\bar{e}$ i den kommende Tid; men saaledes er Forholdet heller ikke i det foreliggende Lovforslag og har i øvrigt heller ikke paa noget Tidspunkt været det inden for Kommissionen under de førte Forhandlinger.«